

בית הדין הארצי לעבודה

בשא08/000536

בעניין:

1. ג'ון פרדריק הנדריי
2. איאן גילקרייסט

המבקשים

ע"י ב"כ עו"ד שלמה בכור

נ ג ד

1. טכנומאן בע"מ

המשיבות

2. ת.א.ת. טכנולוגיות בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד אפרת דויטש

החלטה

לפני בקשה מטעם המבקשים לסילוק על הסף של הודעת הערעור שהגישו המשיבות, בטענה כי הודעת הערעור הוגשה בחלוף המועד להגשתה.

הרקע לבקשה:

פסק דינו של בית הדין האזורי בתל-אביב (השופט אילן איטח; עב 7679/04, עב 6780/04) ניתן ביום 11.6.08.

על פי הנתונים במערכת המזכירות-נט הומצא פסק הדין לב"כ המשיבות ביום 18.6.08.

הערעור הוגש ביום 2.9.08.

בבקשה טען ב"כ המבקשים, כי ביום 15.6.08 הוא שלח לב"כ המשיבות מכתב בו הודיע לה על קיומו של פסק הדין באתר המשפטי "נבו", וכי קבלת המכתב אושרה במכתב ב"כ המשיבות אליו מיום 23.6.08. על כן, לטענתו, יש לראות במועד המכתב את מועד ידיעת המשיבות על פסק הדין. לפיכך, הערעור הוגש באיחור ויש למחקו על הסף.

המשיבות טענו מנגד כך: במכתבה מיום 23.6.08 כתבה ב"כ המשיבות לב"כ המבקשים כי פסק הדין טרם הומצא למשרדה; פסק הדין הומצא לב"כ

בית הדין הארצי לעבודה

בשא08/000536

המשיבות ביום 23.6.08 באמצעות הדואר, לאחר שנשלח קודם לכן בטעות לכתובת משרדה הקודם, ועל כן הערעור הוגש בתוך המועד; אין במכתבו של ב"כ המבקשים כדי להוות המצאה כדין של פסק הדין; במקרה הנדון יש להעדיף את כלל ההמצאה על כלל הידיעה.

בתשובת המבקש לתגובת המשיבות נטען כך: לא צורף לתגובתן תצהיר בדבר מועד הידיעה על פסק הדין ונסיבות האיחור בהגשת הערעור; הערעור הוגש 76 יום לאחר מתן פסק הדין, ומדובר בשיהוי בלתי סביר.

בבש"א 151/08 דוד מוטהדה – עיריית ירושלים (לא פורסם, 27.4.2008) סקר הרשם איטח בהרחבה את המתח בין "כלל ההמצאה" לבין כלל הידיעה" והגישות השונות שהובעו בפסיקה בעניין זה.

בבש"א 1788/06 רונית קלינגר נ' שלמה זקס (לא פורסם, 13.11.2007), קבע בית המשפט העליון כי יש להעדיף את כלל ההמצאה על פני כלל הידיעה, וכי כלל הידיעה יוחל במקרים קיצוניים בלבד, כדלקמן:

"כלל הידיעה" על מתן פסק דין שניתן בהעדר הצדדים לא נועד לתפוס את מקומו של כלל ה"המצאה" המעוגן בדיון. כלל הידיעה איננו אלא אחת ההשתקפויות של חובת תום הלב הדיונית המוטלת על כל בעל דין באשר הוא, המחייבת כל מי שמעורב בהליך משפטי לנהוג בדרך הוגנת כלפי יריבו, וכלפי מערכת השיפוט שבמסגרתה נדון עניינו. כלל הידיעה" אין פירושו אלא, כי מקום שבו יודע בעל דין ידוע היטב על קיום פסק דין בעניינו, ואף יודע, או יכול לדעת בבירור את תוכנו, והוא משתהה השתהות בלתי סבירה, ארוכה וממושכת בייזום הליך ערעורי, תוך ניצול ביוזעין של תקלה שארעה בהמצאה כדין של פסק הדין, כי אז יתכן בנסיבות מסוימות כי חובת תום הלב הדיונית תפעל כחסם וכמניעות לייזום הליך ערעורי עם חלופת תקופה ארוכה מאז ידע בעל הדין בפועל על פסק הדין. עם זאת, חשוב להדגיש כי אין מדובר בהפיכת כלל ה"המצאה" לחריג, ואת חריג ה"ידיעה" לכלל. חריג הידיעה לא יחול אלא במצבים חריגים וקיצוניים, בהם חובת תום הלב הדיונית מחייבת בעל דין לנקיטת צעד דיוני על פי ידיעתו, גם בלא שקיבל המצאה כדין של הפסק ההלכה הפסוקה הכירה במצבים חריגים שונים בהם

בית הדין הארצי לעבודה

בשא08/000536

כלל הידיעה גבר על כלל ההמצאה, המתנקזים, במהותם, לדרישת תום הלב הדיוני; הבסיס המשפטי לצורך כך נשען על עילות של השתק, מניעות, והתנהגות הנגועה בחוסר תום לב דיוני...

כדי להחיל את "כלל הידיעה" כחריג נדיר לכלל "ההמצאה" של פסק הדין נדרש עוד כי אופי הידיעה של בעל הדין על דבר קיום הפסק יהיה כזה שניתן להשוותו לידיעה ממש, כפי שקיימת בעקבות המצאה כדין. לשון אחר, החלת "כלל הידיעה" אפשרית רק מקום בו הוכחו ידיעה מלאה, ספציפית וברורה של מלוא תוכן פסק הדין, או, למצער, יכולת סבירה להגשים ידיעה כזו בידי בעל הדין הפונה בהליך ערעור."

ומסכמת השופטת פרוקצ'יה כך:

"הכלל הוא, איפוא, כי מנין הימים לצורך ייזום הליך ערעורי מתחיל מיום המצאת פסק הדין לידי המערער, אם ניתן בהעדרו, וככלל, ידיעת בעל הדין אודות קיום פסק הדין קודם להמצאה אינה מעלה ואינה מורידה. במקרים חריגים וקיצוניים, ניתן לסטות מכלל זה, ולהעדיף את כלל הידיעה על פני כלל ההמצאה, וזאת, בדרך כלל, מקום שבעל הדין יודע על קיומו של פסק הדין, ויש לו יכולת לדעת את תוכנו, והוא משתהה בהגשת הליך על פי הפסק, תוך ניצול לרעה של הליכי בית המשפט בהתנהגות המגיעה כדי חוסר תום לב."

פסיקתו של בית המשפט העליון אומצה בבתי הדין לעבודה בעא"ח 18/07 ד"ר אילן שדה – אוניברסיטת בן גוריון (לא פורסם, 3.3.08), בו נקבע כי כלל הידיעה יחול במקרים חריגים ובהתחשב בשני תנאים מצטברים: ידיעה ממשית של בעל דין על תוכן ההחלטה או פסק הדין; אופן התנהלותו והתנהגותו של בעל הדין בניהול ההליכים למן המועד בו נודע לו על ההחלטה או פסק הדין.

מן הכלל אל הפרט

בית הדין הארצי לעבודה

בשא 000536/08

לאחר שעיינתי בטענות הצדדים וכלל החומר שבתיק, אני קובעת כי דין הבקשה למחיקת הערעור על הסף להידחות, מנימוקים שיפורטו להלן.

באשר למועד ההמצאה - על פי הנתונים באתר המזכירות-נט, פסק הדין מושא הבקשה הומצא לב"כ המבקשות ביום 18.6.08. על פי טענת ב"כ המבקשות כאמור, פסק הדין הומצא לכתובתה הנכונה רק ביום 23.6.08. בין כך ובין כך, הערעור אשר הוגש ביום 2.9.08, בסמוך לאחר תום פגרת הקיץ, הוגש בתוך המועד להגשתו בהתחשב במועד המצאתו לב"כ המשיבות על פי התקנות.

באשר לכלל הידיעה – אין מקרה זה נמנה עם המקרים בהם יש להעדיף את כלל הידיעה על פני כלל ההמצאה:

ראשית, במקרה זה כלל לא הוכח כי היתה קיימת ידיעה של ב"כ המשיבות אודות תוכנו של פסק הדין במועד קבלת מכתבו של ב"כ המבקשים, שכן למכתבו של ב"כ המבקש מיום 15.6.08 **לא צורף** עותק של פסק הדין, ולא הוכח כי ב"כ המשיבות אכן עיינה בפסק הדין ביום קבלת מכתבו של ב"כ המבקשות.

זאת ועוד. אף אם נקבע שב"כ המבקשות יכלה לדעת את תוכנו של פסק הדין כבר ביום 15.6.08, איני סבורה כי מקרה זה נמנה עם המקרים הקיצוניים בהם יגבר כלל הידיעה על כלל ההמצאה, שכן לא הוכחה התנהגות חסרת תום לב מצד המשיבות בעת הגשת הערעור. נסיבות המקרה, בהן הערעור הוגש ביום 2.9.08, מיד לאחר תום פגרת הקיץ, אינן מהוות "השתהות בלתי סבירה, ארוכה וממושכת", או "התנהגות בלתי ראויה של בעל הדין" העולה כדי השתק, מניעות והתנהגות בחוסר תום לב.

אציין כי בעא"ח 48/06 **בית יוסף בע"מ** – ביה"ח גריאטרי סיעודי לאה רמון – שרה חן (לא פורסם, 15.8.07) קבע בית הדין הארצי כי יש להעדיף את כלל הידיעה על פני כלל ההמצאה בנסיבות אותו מקרה, וזאת משהוכח כי בעל הצד שכנגד המציא למערערת עותק של פסק הדין אשר הופק מאתר האינטרנט הרישמי של בתי המשפט. לא כך במקרה שלפנינו, בו כאמור כלל לא נטען, לא כל שכן הוכח, כי עותק פסק הדין מאתר נבו הומצא לב"כ המשיבות על ידי ב"כ המבקשים. כמו כן, ספק אם עותק של פסק דין באתר

בית הדין הארצי לעבודה

בשא08/000536

נבו שקול לעותק פסק דין שהודפס מאתר האינטרנט הרישמי של בתי המשפט.

סוף דבר – דין הבקשה למחיקת הערעור להידחות. המבקשים ישלמו לכל אחת מהמשיבות שכ"ט עו"ד בסך של 2,000 ₪ בתוספת מע"מ כדין, תוך 30 יום ממועד קבלת ההחלטה. לא ישולם הסכום במועד, ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד למועד התשלום בפועל.

ניתנה היום, א' כסלו התשס"ט (28.11.2008) בהעדר הצדדים.

לאה גליקסמן, רשמת